

Szerkesztő: KIRCHNER E.-féle
könyvnyomdai műintézet, Versecz

Előfizetési díj: egész évre
helyben 6 korona.

Előfizetési díj: egész évre
vidéken 7 korona.

Egyes szám ára 12 fillér

DÉLVIDÉK

Kiadó-hivatal: KIRCHNER E.-féle
könyvnyomdai műintézet, Versecz

Hirdetési díj pelitsoronként
12 fillér. Nyilvánterben egy
sor 20 fillér.

Hirdetések elfogadtatnak
minden hirdetési irodában

Előbb: „DÉLVIDEKI NEMZETÖR”

A „VERSECZI MAGYAR KÖZMŰVELŐDÉSI EGYESÜLET” HIVATALOS KÖZLÖNYE

HÁBORUS ISKOLAÉV.

A háboru szülte viszonyok mindent kizökentettek a rendes kerékvágásból és oly állapotokat teremtettek, amelyeket minden állami, kulturális és társadalmi intézmény megérezett.

Különösen befolyásolta azonban az ifjusági oktatást. Eltekintve, hogy városunk iskolái közül a legtöbbjét kórházi célokra foglalták le, igen sokat a tanítók és tanárok közül a harcikürt els ólitott a katedra mellől és a békés kultúrpalma helyett gyilkoló fegyvereket adott a kezébe.

Most hogy a tanév oly gyorsan, azaz idő előtt befejeztetett, időszerűnek találjuk ezen háborús tanévről egyet mást elmondani.

A mozgosításkor katoná tanítóink és tanáraink siettek eleget tenni a haza iránti legszentebb kötelességeinek és hadba vonultak. A tudomány csarnokai közül pedig a polgári leány iskolát, az elemi fiu és leány iskolát kórházzá rendezték be a katonák. Iskola padok helyén kórhágyak sorakoznak, ahol sebeült vitézeink várják a gyógyulást, hogy ismét visszatérhessenek a dicsőség mezejére: királyért, hazáért küzdeni. Ezekben azonban az itthon maradott tanítók és tanítónők is közreműködni akartak, a betegápolás szolgálatába szegődtek. Különösen az iskola nővérek azok, akik önfeláldozó módon ápolják a három községi iskolában elhelyezett beteg katonákat. A tanítók közül Dorner János a Vörös Kereszt szolgálatába állott, a melynél Milleker Bódog is már évek óta visel tisztséget.

Igy köszöntött be a szeptember hava, megfogyva állott a tantestület a kapunyitás előtt. Bevonultak a belvárosi tantestületből Hartig Gyula és Nocker Béla a külvárosi

tantestületből Goutier Ferenc igazgató — ki idő közben felmentetett — Libál József és Fasching János. Sok gondot okozott az iskolák elhelyezése. Végre sikerült az egyes osztályokat elhelyezni még pedig az I. és II. osztályok kudrici uti és Urbáni utcai óvodákban d. e. a fiuk d. u. a leányok egy leány osztály a leányiskola munkatermében volt a III. osztályok fiuk és leányok d. u. a főreáliskolában a IV. fiu osztályok felváltva a külvárosi iskolában a leányok a főreáliskolában. A külvárosi iskolában a IV. oszt. kivételével rendes tanítás folyt október közepéig, amikor a katonaság ezt is requirálta kórházi célokra. Sok huzza vonna után sikerült helyet lelteni a gör. kel. szerb felekezeti iskolában, de itt sem maradhatott sokáig már november végével ezen iskolát is kórházicélokra rendezték be. Hosszabb keresés után a rom kath. hitközség házában a népkönyha helyiségében folytatódott a tanítás. Itt végre május 26. befejezték a tanévet.

A háborus tanév tanerői voltak: I. A fiu Dorner János Urbáni utcai óvodában, I. B fiu Elter Károly Kudriczi uti óvodában, II. A fiu Daum Ottó Kudriczi uti. óvodában, II. B fiu Burghardt Imre Urbáni utcai óvodában, III. A fiu Hubovszky Károly főreáliskolában, III. B fiu Michler Károly főreáliskolában.

A IV. osztályok a külvárosival együtt két részre osztva tanította Grünwald Bódog és Schifnoszka Manó előbb a filiálisban, majd a szerb iskolában, végre felváltva a főreáliskolában V. és VI. osztályok szüneteltek.

A leány oktatás osztályba osztása a következő volt: I. A M. Alruna, I. B. M.

Modeszta. II. A M. Szinella, II. B M. Fortunata, III. A M. Gerarda, III. B M. Arona, IV. A M. Ludmilla, IV. B M. Arsenia.

A külvárosi elemi iskola érezte meg legjobban a háborut. Igazgatója Goutier Ferencel berukkolt a már nevezett két tanító. A vezető az első hetekben a vasuti állomás biztosító őrségen tett szolgálatot, majd mint beosztott tizedes a Vörös Kereszt nyugvó állomás irodájában, a tanév kezdetén pedig felmentetett. Libál József csakhamar elnyerte a tizedesi rangot és mind szanitéc a 61. gyalogezreddel ment a harcra, október havában azonban orosz hadifogságba került és Keletzibériába van internálva. Fasching János a háztizedünk egyik pót századával tizedesi rangban ment az északi harctérre, ahonnan betegen került haza és saját osztályában nyert ápolást.

Az osztály elosztás a következő volt I. fiu Hanel Ferenc, II. fiu Ferch Vilmos, III. fiu Goutier Ferenc I. Leány Burghardt Elza II. leány Kemkemmer Mariska, III. leány a beteg Böresök Ida hejett Ritter Katalin és IV. leány Benedek Janka. A belvárosi tantestület katonái közül Nocker Béla a gazdasági irodába van beosztva Hartig Gyula már mint hadapródjelölt a gépfegyver osztagnál van.

A népfelkelői szemlén csak Dorner János volt alkalmas.

A tanuló ifjuság kivette részét a jótékonyságból. A leányok összel az ovóruhák kötözésével kezdték majd a kórház részére gyűjtöttek. Karácsony előtt a hadbavonultak karácsonyfájára rendeztek gyűjtést és igen tekintélyes összeg gyűlt össze, áldozott a Vörös Keresztnek amidőn tömegesen jelent

Katonák az országúton.

Csendes, nyugalmas alkonyatidő ereszkedett a magyar síkságra. A nap, az istenáldotta nap rézsutosan bocsajtotta bucsusugarait végig a csöndes rónán.

Egy öreg paraszt áll az ut mentén, botjára támaszkodva. Mellette apró, villogó szemű siheder: az unokája lehet. Nézi a hunyónapot. A drága, jó magyar földet. Mindenfelé gyönyörűen zendül a vetés. Egy kis pacsirta fúrja be magát az ég tiszta, derengő kékjébe, hangos éles futtye betölti a levegőt.

Egyszerre, északra a falu felől zsongás támad. Különös, ismeretlen hangok áradnak az országot felől. Felfigyel az öreg, oldalvást fordul — várja, honnan jön a dal. A gyerek ujongva tapsol a kezével:

— Nagypám! Katonák!

Az ám, katonák jönnek. Nótázva jönnek, dalolva jönnek, mert magyar katonák. Erősödik a hang, immár tisztára kivethető a nóta:

Felkötöm a rézsarkantyut
Már én innen elmegyek,
Kökényszemű barna kis lány
Az uristen áldjon meg.

Adjon az ég oly szeretőt,
Aki téged el is vesz,
Mert mikor én házasodom,
Isten tudja, mikor lesz.

Az alkonyba bomló táj homályos kékjéből kiválik a kékszinű hadsereg. Sokan vannak. Lehet két ezred. A zászlójukra piros pünkösdi rózsák, rózsák meg bazsalyikom tűzre a dragonerbe, meg a sipka mellé. Mintha aratni menének. Vigak, jókedvűek. A szemük derűsen csillan valamennyinek.

— Magyar fiuk — gondolja az öreg Barnák, aprók, valahonnét a Tiszahátról jöhetnek. A füzes Tisza mellől. Szabolcsiak lehetnek, vagy szatmáriak. Arról a vidékről. Az isten áldja meg őket!

Megunták azt az egy nótát. Valahol a középső sorokban, hangosan, tulkurjantva az utemes labdodobogást, egy cingár, feketeképu legény kezdte rá:

Harangoznak a toronyba,
Gyere rózsám a templomba
Vasárnap.
Nem megyek én a templomba,
Nem imádkozom én soha
Vasárnap.

Ne tarts engem pogánynak,
Nincsen a bakának vasárnap,
Soha se volt a bakának,
Soha se volt a bakának vasárnap.

Amikor a zászló odaér az öreghez, az tisztességtudóan megemeli a kalapját. Odapillant rá a zászlótartó, s mintha viszonzná az üdvözlést, meghajtja kicsit a zászlót. A gyerek tátott szájjal nézi őket, jól meg szeretne látni, a tekintetével simogatni valamennyit. Azután amikor elmentek, csendesen annyit kérdez:

— Győznek e majd, nagypám?

Az öreg nem felel. Tekintete álmódzva pihen a vonuló seregen. Azután felüti a fejét. Új nóta harsan fel a sorokból:

Tágas a kaszárnya
Előtte a strázsá.
Káplár uram, az egekre kérem
Barna huszár a szeretőm nékem,
Eresszen hozzám.

Nem illik a lánynak
Kaszárnyába járni,
Tudom én azt, de mikor a rózsám
Pacérsájjal ritkán jöhet hozzám,
Nehéz azt bevárni.

meg a javára rendezett jótékonyági előadásokon. Nagy kedvvel hozták a katonák részére a fémét és tekintélyes mennyiséggel gyarapították a főreáliskola gyűjtését. Még a tanév bezárta előtt a harcban eleset tanító árvák részére gyűjtött tekintélyes összeget.

A tanítói kar jó példával járt elől a hadikölosön jegyzésénél a tekintve a tanítói fizetést valóban szép összeggel járult hozzá a nemzeti kölcsönhöz.

A polgári leányiskolában is háborus tanítás volt, bár a tantestület teljes számban maradhatott itthon, de a helyiség hiányában kellett redukálva az időt felhasználni. A tanítás a d. u. órákban a főreáliskolában folyt. A növendékek valóban dícséretre méltóan állottak a jótékonyági szolgálatában. Az ovóruhák nagyszáma a szorgalmukat dícséri, a jószívűket a gyűjtések nagy aránya és a rendezett jótékonyági előadás.

Háborus tanítás volt az iparos és kereskedő tanonc iskolában is, de a gazdasági oktatás is szenvedte a háborus időket. Azonban mégis folyt a tanítás.

Az állami főreáliskola tantestülete ugyszólván felére redukálódott, mert nyolcan kötötték kardot a haza védelmére. Bevonultak: Bauer Vogel Gyula, Dr. Csabai István, Dr. Kara Ferenc, Krix András, Dr. Nagy József, Natz Ferenc, Neukomm Gy., Sárosi Ödön. Nem könnyű dolga volt Pongrácz Alajos igazgatónak az itthon maradtakkal a jelentkezett tanuló sereget el látni. A szabadságot Orlovsky Frigyes helyett Edvi Illés Árpád foglalta el, amelyet a szabadságon lévő Waldherr József tanár is szolgálatra lett berendelve és ennek dacára egyes tantárgyak elmaradtak, avagy redukált tananyag végeztetett el. A szabadkézi rajz az első félévben teljesen elmaradt, csak január havától tanították Dorner János közs. tanító és Goutier Ferenc ig. tanító.

Igy ügygyel bajjal lehetett csak a tanítást folytatni. A tanévet a háborus viszonyok azonban emellett tetemesen megrövidítették, úgy hogy május 18. már megkezdődtek a vizsgák.

Hej, ez a nóta! Ezt futták, valamikor régen, amikor még ő is ott menetelt a többivel. Akkor sötétkék volt az adjusztirung, most csukuszürke! De a szemek éppen így villogtak, a fegyverek éppen így csillogtak a lemenő nap tűzében.

Most a gyerek türelmetlen lett. Megrángatta az öreg ködmönét.

— Nagypapám — győznek-e majd?

Az öreglevette a kalapját. Szép, dus őszbevegült haja lebegett a berzenkedő esti szélben.

— Hogy győznek-e majd? Haj, fiam, a magyar csakis győzhet. Legelőször Árpád seregei vágattak végig ezen a szép, tágas pusztán. Megtetszet nekik ez a föld, hát elfoglalták. Azután jött a török, jött a német, hol le, hol fel, de mindig ezen az uton vonultak az ellenség elébe a magyar seregek. Csak a nóta más fiam, meg a ruha más, a kar, a szív a régi! Lánggal lobogott már százszor a magyar határ — odamenteltek a csapatok és rendben volt minden. A magyarok Istene áldotta meg a magyar fegyvereket, fiam! Áldás volt azon, áldás is lesz mindörökké. Mert mi jó nép vagyunk, fiam. Es minket szeret az Isten...

Elhallgatott az öreg, de a kalapját még a kezében tartotta. És odafönn az égen kigyúltak a csillagok milliárdjai. A gyerek fölnevezett az égre és összekulcsolt a két kezét. Ugy érezte magát, mint vasárnapon, amikor templomba megyen.

Nagy messze, az esti homályba beléolvad a sereg. Elnémult a nóta.

Ellenben nagy veszteség érte az intézetet, egyik tanára Takács Gyula, aki 24 éve áldásos működést fejtett ki az intézetben súlyos betegségében behalt és gyász baborította úgy a tanári kart mint az intézet növendékeit.

Az ifjúság azonban átérezte a súlyos időket s a maga módja és tehetsége szerint ajánlotta fel közreműködését, úgy hogy a nehéz viszonyokon valamit segíthettek. A mozgatás elején a cserkészek szorgalmas gyűjtői voltak a hadsegélyző bizottságnak, majd amidőn a hadikórház berendeztetett sok tekintetben segítői voltak a Vörös Keresztnek. Karácsonykor a sebesültek gyermekei részére gyűjtöttek játékszereket. Jó szívűk, nemesen érvő keblük akkor nyilvánult meg legjobban, amikor háromszor is rendeztek hadsegélyző célokra jótékonycélú hangversenyeket. Egyik része az ifjúság részére háborus délutánokat rendeztek, melynek jövedelméből a sebesülteknek karácsonyi örömeiket szerezhettek.

Amidőn a kormány a nemzethez fordult kölcsönért, az ifjúság megtakarított föléit adta össze és igen tekintélyes összeg gyűlt össze a melynek kamatait azonban szegénysorsu de jó előmenetelű tanuló társainak jutatták

Amidőn elhangzott „Fémét a hadseregnek“ a diáksereg volt a legszorgosabb gyűjtő, úgy hogy ládászámra küldettek el a különböző fémek.

De a harcokürt szava meg a tantermekbe is eljutott és a VIII. és VII. osztályból néhányat szólított a vitézek sorába.

Amidőn a tavasz bekövetkezett Dr. Gresler Gyula tanár kezdeményezésére az ifjúság egy holdnyi kertet kezdett művelni, ahol konyhakerti vetemények ültetettek, hogy ezzel is enyhítsenek némi kép az élelmszer hiányon.

Még néhány szó a hadba vonult tanárokról, kiknek tulnyomó része a harcokban küzd és küzdött csak egyike Bauer Vogel Gyula lett koránál fogva a népfelkelőkhöz hadiszolgálatra utalva, ellenben egészségi állapota olyanra fordult hogy most gyógykezelteti magát. Kettő orosz fogságban sanylik: Dr. Kara Ferenc és Natz Ferenc, utóbbi a hős przemysli védősereghez tartozott. Kettő felé már a királyi elismerés hajlott úgy Sárosi Ödön, mint Csabai István főhadnagyoknak legkegyesebben a Signum laudist adományozta. A többi is bizonyára követi ezek példait a hősiessen veszi ki részét a haza védelmében.

A gör. kel. szerb iskola tanéve csak decemberig tartott, amikor iskola épületei kórházi célokra foglaltattak le, alkalmas helyiségek hiányában a tanítás szünetel.

Csak a két magániskolában folyik még mindig a rendes tanítás.

Mert az óvodák is szünetelnek, két magán gyermek menhely nyílt meg.

Ennyiben akartunk a verseczi háborus tanévről beszámolni. Habár a teljes tancél nincs elérve s csak redukált tananyag adott elő, ez az év az ifjúságra nem veszett kárba s ha majd a béke galamb terjeszti fölénk szárnyait s minden ismét a rendes mederben folyik, a hézagok könnyű szerrel pótolhatók.

MAGYAR SZINÉSZET.

Hosszu majdnem két évi szünet után ismét felhangzanak a vidám termében a színmű-

vészet hangjai. E hó 14-én nyitja meg a délmagyarországi I. szini kerület derék igazgatója verseczi idényét, a mikor színre hozza Bródy Sándor nagyértékű szindarabját: »Timár Lizát«.

Egy pillantás az előleges jelentésre, meggyőző minket, hogy Balla Kálmán az agilis igazgató fő elve: tervezett műsorával igényeinket kielégíteni. Hisz a szinirodalom legkiválóbb termékeit vette programjába. De álljon itt a törekvő igazgató felhívása:

»Előleges színházi jelentés! Van szerencsém Versecz thjf. város és vidéke n. é. közönségét tisztelettel értesíteni, hogy elsőrangú operette, dráma, vígjáték, bohózat, népszínmű társulatommal előadásaim sorozatát 1915 évi június hó 14-én, hétfőn kezdem meg »Timár Liza« Bródy Sándor 3 felvonásos színmű újdonságával

Személyzet: Nők: Balláné Marton Erzsi, szende. Buday Ilonka, operette soubrette. Csáky Margit, naiva. Homokai Gabriella, anyaszínésznő. Juhász Margit, koloratur énekesnő. Parlagi Margit, komika. Sebestyén Rózsi, soubrette. — Férfiak: Balla Kálmán, bonviván, Máthé László, énekes bonviván. László Ferenc, lírai szerelmes. Erneyi János, hős színész. Fekete Pál, apaszínész. Gáspár Jenő, operette buffó komikus. Korda Sándor, baritonista. Parlagi Béla, síheder, komikus.

Bérlet hirdetés:

Idény: Szelvény:

18 előadásra 12 előadásra

Támlásszék v. Alsó Erkelly	38-50	25-20
Körszék, Oldalszék vagy Felső Erkelly	33-50	22-50
Zártszék	23—	15-20

A bérlet eszközésével Erneyi János titkáromat biztam meg. Bérletni lehet f. évi június 8-tól kezdve. — Az idényben színre kerülő újdonságok. Moztündér, Szibill, Zsuzsi kisasszony, Ezred apja, Fészek a viharban, Délibáb-utca 7, Konte, Kék egér, Csodagyermek, Kapitányné, Jönnék a németek, Jó éjt Muki, Nincs valami elvámolni valója?, Papa kedvence, Tiszavirág, és a fővárosban ezalatt színrekerülő újdonságok. — Az előadások kezdete este 8 órakor.

Magam és társulatom minden egyes tagját a nagyérdemű közönség kegyes jóindulatába ajánlva, maradok mély tisztelettel Balla Kálmán a Délvidéki Színkerület igazgatója.

Igaz a viszonyok álomsúllyal nehezdednek ránk, de mi kik a minden napi élet árjával mehetünk, nem érezzük úgy ezt a terhet, mint a műsák fia, igyekezzünk minnél számosabban előadásainkon megjelenni, hogy ezáltal a színeszethez elvisehetőbbé tegyük a súlyos időket. Ellenértékül élvezetes játékban lesz részünk; mert mindenütt, ahol most a közel multban e derék gárda játszott a legnagyobb elismerés sel adóztak a hírlapok.

NAPIHIREK

Válassz egy tábori lapra.

Irtá Jörgné Draskóczy Vilma.

Irtá, hogy szép ott künn a harci élet!
Nagy, fontos koncert az ágyúszó,
Félhő magasban gépszárnyon uszó
Libella lében; a mesék ott élnek

S a lengyel erdőn cseng már a madárdal
... Némán mereng el rajt' egy fakereszt,
Melyen a napfény glóriába rezg
S a vadvirág belengi illatával...

Gonyörű képl'... S mégis, ha megpihennek
A harc után a honvédkatonák,
A szívük elszáll a Kárpáton át
S haza álmognak... mind hazauzennek...

... E rózsaszín kis lapra mit felelek? ...
... Ti drága, drága magyar katonák,
Kiket lelünk imádkozva fon át:
Hős szívetek oly tiszta, mint a gyermek.

Legendák szállnak erről mindenütt!
... Óh szent, szent ez a forró hazafájás,
E véghetetlen magyar-rög imáddás!
Azért lesz dús majd az aratóünnep!!

Református istentisztelet. Ntú Kónya Gábor mezőtúri ref. lelkész, a 61-ik hegyvidéki tábori papja ma június 6-án, d. e. 10 órakor istentiszteletet tart a Glückmann-féle (Hungária) nagy tereben.

Urnapi Katolikus egyházunk csütörtökön ülte meg egyik legmagasztosabb ünnepét, az oltári szentség ünnepét. A lombokkal ékesített templomból mise után körmenetre indultak a hívők ezrei s a virágokkal hintett utakon felcsendültek a szent szolozsmák hangjai. A négy gyönyörűen díszített lombátoros oltárnál hangzottak el a könyörgések. Ezek az idén égre hatóbbak voltak; hány ájtatos anya, feleség, apa, testvér fohászott a mindenható Urahoz szeretjéért, imádkozott a várva várt békéért, könyörgött fegyvereink győzelméért. Részt vettek ezen a körmeneten az összes polgári és katonai hatóságok, a két ezred diszszáda, de elmaradt a szokásos díszülézés, amelyet ágyuszredünk végzett a hegyen ágyuival. Igazán megható volt ez a gyönyörű ünnepünk.

Przemysl ismét a miénk. Csütörtökön, amidőn elterjedt a hír, hogy mindnyájunknak, de különösen nekünk verseczieknek oly fájdalmas emlékü Przemysl ismét katonáink kezében van; általános öröm vett erőt rajtunk. Igaz eleinte tamaskodtunk benne, de a délután érkezett hivatalos sürgöny teljesen eloszotta kételeyinket. S a pénteki reggeli szelő már a kituzott lobogókkal játszódott, este meg fényarban uszott ami tanácsházunk, mely előtt száz és száz ember gyült egybe — talán több is jött volna el s talán lelkesebb lett volna a tömeg, ha valami rendezés látszik. — Örömmel mély és őszinte, hisz a muzsák csak katonáink éhsége árán jutottak a várhoz, ellenben mi hősiességünkkel vettük be, a dicsőségesen küzdő bajorok és a przemysli hadtest. Amily nagy volt március 22. a fájdalom amikor sok hős katonáinkkal orosz kézre jutott, oly igaz most örömmel, hogy ismét a miénk. Éljen a vitéz seregünk! „Hoch“ a dicsőn küzdő szövetéges seregnek!

Kitüntetett testvérek. Ó felsége a német császár Klepsci. Kirchner Ernő torzskari századosnak a II. oszt. vaskorona rendet Salvator főherceg pedig a hadiékítményes II. oszt. Voros Kereszt érdemrendet adományozta — Klepsch János hadnagynak ófelsége a szignum laudiszt adományozta. Mindkettő szerkesztőnk sógora.

Orosz hadifogságban. Napról napra újabb orosz tabori lapok hozzák haza a megnyugtató hírt, hogy egyik másik földünk az oroszok hatalmába került. A közel múltban Markovics József a 29 gy. ezr. tart. hadnagya a helybeli kir. adóhivatal tisztje Irkuczkból küldött értesítést. Mint przemysli hős védő Dreszl Sebestyén is orosz kézre került, ki egy Müller Adolf honfittarsával van Taskend turkesztán városban internálva. Ugyanott van Zinser Antal helyb. építőmunkás is, Chaborszkból irt Letsch János, hogy Oswald szakaszvezetővel és Biebert Józseffel van fogságban. Krasznawodszkból (Transkaspiból) irt a napokban a helybeli fogtechnikus Schmidt János. — Mind egészségről és jó sorsról irt de a pénzkérés masra enged következtetni.

Koszoru megváltás. Nehai Weifert Mihály után Weifert Balint koszoru megváltás címén a Voros Kereszt Egylet részére 20 koronát adományozott.

Betegek a megvakult katonákért. A Voros Kereszt Hadikórház beteget Wátz Agoston őrmester kezdeményezésére fölőselegükből a harcban megvakult katonák részére 45 K gyűjtöttek össze s küldték „Az Estnek“ ahol a gyűjtés most már a félmilliót is meghaladta.

Már sok az esőből. A jóból is megárt a sok tartja közmondásunk s bizony úgy is van. Május 21. örültünk amikor a nagy forráság után hajnalban jött az eső, a mely után nemcsak mi emberek ahitoztunk, hanem különösen a veteményekre volt szükség. Jó is volt az a lsten áldotta májusi eső. De most tizenöt nap múlva már pár napig pauszalhatna mert különben a veteményekbe a rozsdát viszi, a szőlőbe meg a perenosporát s ezekre egyikére sincs szüksegünk.

Katonáink szabadsága. A hadbavonult katonák kizárólag felettes katonai hatóságtól, raporton kérhetnek szabadságot, és hogy csakis a póttelek legénysége kérheti szabadságot, tását igen sürgős és halaszthatatlan ügyekben kérvény útján illetve hozzá tartozói által.

Népfelkelők akik az 1892—1894 és az 1878 évtől 1890 évig bezárólag terjedő időben születtek Versecz város területén tartozkodó osztrák honosságú, illetőleg bosznia-hercegovina tartományi illetőségű egyének közül azok a kiket népfelkelői bemutatási szemlén akár alkalmatlanoknak találtak. akár később tényleges szolgálatból alkalmatlanságuk folytán szabadságoltattak, kötelesek folyó évi június 7 és 8-án a városi katonai ügyosztálynál összeírás végett jelentkezni.

A gőzgépezők és kazánfűtők vizsgálata a Temesvárott szervezett bizottság által 1915. évi június hó 13-án reggel 8 órakor a m. kir. államvasutak műhelyépületének helyiségében fog megtartatni. A vonatkozó szabályszerűen felszerelt kérvények a m. kir. iparfelügyelő-séghez Temesvár (Józsefváros), Küttl-tér 2. sz. címreze legkésőbb a megelőző napon nyujtandók be.

HIRDETÉSEK

A verseczi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság.
1612/915 tk. szám.

Arverési hirdetmény-kivonat.

A verseczi szerb bank végrehajtónak Nikolajev szül. Zsivanov Lenka végrehajtást szenvedő ellen indított végrehajtási ügyében a telekkönyvi hatóság utóajánlatra az újabb árverést 700 K tőkekövetelés és járuléki behajtása végett a verseczi kir. járásbíróóság területén levő Versecz város területén fekvő s a verseczi 5232 sz. tjkvben A l. l. 3884 hr. 3698 ö i. sz. a. felvett ingatlanra 800 kor. utóajánlati illetve kiküldési árban elrendelte azzal, hogy az árverés az 1915 évi 7400 l. M. E. sz. rendelet 7 §-a értelmében csak az esetben lesz fogantatva, ha az utóajánlatot tevő vagy bármelyik telekkönyvileg érdekelt fél az árverés fogantatását kéri.

Az árverést 1915 évi június hó 28 napján d. e. 9 órakor verseczi telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségében fogják megtartani.

Az árverés alá kerülő ingatlanok a kiküldési ár fent megállapított alacsonyabb áron nem adhatók el.

Az árverési szándékozók kötelesek bánatpénzül a kiküldési ár 20 %-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-c. 42 §-ában meghatározott arányammal számított óvadékképes értékpapiroshban a kiküldetőnél letenni, hogy a bánatpénznek előleges bírói leletbe helyezeséről kiállított letéti elismervényt a kiküldetőnek átadja és az arverési feltételeket aláírni (1881: LX. t.-c. 147, 150, 170. §§.; 1908: XL. t. c. 21 §.)

Az aki az ingatlanért a kiküldési árnál magasabb ígértet tett, ha többet igényel senki sem akar, köteles nyomban a kiküldési ár százaléka szerint megállapított bánatpénzt az általa ígért ár ugyanannyi százalékáig kiegészíteni (1908: XL. 25 §.)

Versecz, 1915 évi május hó 20-án.

HÜSZÁR s. k. kir. jbiró.

7262. szám 1915

Hirdetmény.

A m. kir. honvédelmi Minister Ur f. évi 6729 eln. számú leiratával az 1897 évi születe és 1865 évtől 1872 évig bezárólag terjedő időben született népfelkelésre kötelezettek al-

talános felhívását elrendelte, minek folytán felhivatnak a Versecz városban tartozkodó és említett születési évfolyamokban tartozó összes férfiak, miszerint összeírás végett folyó évi június 1-től 5 ig jelentkezzenek.

Versecz, 1915. évi május hó 29-én.

Dr. Rezucha, kir. tan., polgármester.

4467—915

Hirdetmény

Az 1887 évi XXII. tc. alapján közhírré tétetik, hogy a folyó évi kötelező himlőoltást a városi orvos a városi közegészségi hivatalban (Laktanya utca 5 hszám) minden hétköznapon d. u. 2—3 óraig végzi.

A kötelező újraoltás augusztus hó 31 ig ugyane helyen és időben, azontul pedig az iskolákban végeztetik.

Miről a közönség azzal értesítettik, hogy ha az első ojtásra kötelezett gyermekek magánorvos által ojtatnak vagy betegség miatt a folyó évben be nem ojtathatók, arról az ojtóbizottság a fent jelzett helyen és időben orvosi bizonyítvány által értesítendő.

E rendelet be nem tartása a fenti törvény értelmében büntetettik.

Rendőrkapitányság

Versecz, 1915 május 20.

Dr. MARKOVICS, rfókapitány.

c943. szám 1915.

Hirdetmény.

A magy. kir. bel és igazságminister 1898 évi 3300 l. M. E. szám alatt kelt rendeletének 8 §-a értelmében közhírré teszem, hogy az esküdtzseki szolgálatra képesített férfiak számára az 1916 évre összeállított alaprajstomot a városi közgyámi hivatalnál

1915. évi június hó 5-ik

napjától kezdve 15 napon át bárki megtekintheti és, hogy akár alkalmas egyének kihagyása, akár nem alkalmasnak bejegyzése miatt e 15 nap alatt bárki felszólalhat valamint, hogy a felszólalásokra melyek említett hivatalos helyiségben közszemlére lesznek kitéve továbbá 8 nap alatt bárki észrevételeket tehet.

A felszólalásokat és az észrevételeket az összeíró bizottság alulírott elnöknel kell írásban benyujtani, vagy szóval előterjeszteni.

Versecz, 1915. évi június hó 1-én.

Dr. Rezucha,

kir. tanácsos polgármester, az összeíró bizottság elnöke.

Vigyázz, ha jön a vonat!

Mert most érkezett meg

a Hungária Cipőgyár r. t. verseczi fiókjába

3000 pár cipő

a régi olcsó árak mellett

Cipőnk tartóssága közismert. :- Minden cipő talpában a gyári szabott ár.

Cipők javítását Hungária Cipő- és Csizmagyár r. t.

fiókja, Versecz, Ferencz József-tér.

elfogadjuk.

Fiókvezető: Schwarz Gyula.

Bánsági Malomipar Részvénytársaság

„Cornélia fürdőjének“

uszodája

ma megnyilott.

Fürdőbeosztás!

Vasárnap egész nap férfiak,
Hétfőn reggel 6—10 férfiak, 10—12 nők,
Kedden délelőtt nők, délután férfiak,
Szerdán reggel 6—10 férfiak, 10—12 nők,
Csütörtökön délelőtt nők, délután férfiak,
Pénteken reggel 6—10 férfiak, 10—12 nők,
Szombaton délelőtt nők, délután férfiak.

Versecz, 1915. június hó 3-án.

Az igazgatóság.